

**COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS**

© Министерство на правосъдието на Република България, mjs.bg. Разрешението за повторно публикуване на този неофициален превод е предоставено единствено за целите на включването му в базата данни HUDOC на ЕСПЧ.

© Ministry of Justice of the Republic of Bulgaria, mjs.bg. Permission to re-publish this non-official translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

ПЕТО ОТДЕЛЕНИЕ

ИВАН ИВАНОВ СРЕЩУ БЪЛГАРИЯ

(Жалба no. 53746/00)

РЕШЕНИЕ
(Приятелско споразумение)

СТРАСБУРГ

10 януари 2008 г.

Това решение е окончателно, но може да претърпи редакционни промени.

По делото Иван Иванов срещу България,

Европейският съд по правата на човека (Пето отделение), заседаващ
като Камара в състав:

Г-н Пер Лоренцен [Peer Lorenzen], *председател*,
Г-жа Снежана Ботушарова [Snejana Botoucharova],
Г-н Карел Юнгвирт [Karel Jungwiert],
Г-н Райт Марусте [Rait Maruste]
Г-н Хавиер Борега Борега [Javier Borrego Borrego];
Г-жа Ренате Йегер [Renate Jaeger];
Г-н Марк Вилиджър [Mark Villiger], *съдии*,
и г-жа Клаудия Вестердик [Claudia Westerdiek], секретар на
отделението

След като обсъди въпросите в закрито заседание, проведено на 4
декември 2007 г., постановява следното решение, прието на същата
дата:

ПО ПРОЦЕДУРАТА

1. Делото е образувано по жалба (но. 53746/00) срещу Република
България, подадена пред Съда съгласно чл. 34 от Конвенцията за
защита правата на човека и основните свободи (наричана по-долу за
краткост Конвенцията) от българския гражданин г-н Иван Мирославов
Иванов, роден през 1972 г. и живущ в Пазарджик (наричан по-долу за
краткост жалбоподателят) на 7 септември 1999 г.

2. Жалбоподателят е представляван от г-н В. Стоянов, адвокат,
практикуващ в Пазарджик.

3. Българското правителство (наричано по-долу за краткост
Правителството) е представлявано от правителствения агент, г-жа М.
Коцева от Министерството на правосъдието.

4. Жалбоподателят твърди, *inter alia*, нарушения на правата си по
чл. 6 § 1 и 13 от Конвенцията във връзка с продължителността на серия
от наказателни производства срещу него и липсата на ефективно
правно средство за защита в тази връзка.

5. На 15 май 2006 г., след като получава становищата на страните,
Съдът обявява жалбата за допустима спрямо тези оплаквания.
Останалите оплаквания на жалбоподателя са обявени за недопустими.

6. На 11 юни 2007 г. Секретарят на съда предлага на страните да се
опитат да достигнат до приятелско споразумение по смисъла на чл. 38
§ 1 (b) от Конвенцията. На 4 юли 2007 г. и на 14 ноември 2007 г.

2 РЕШЕНИЕ ПО ДЕЛОТО ИВАН ИВАНОВ СРЕЩУ БЪЛГАРИЯ (ПРИЯТЕЛСКО
СПОРАЗУМЕНИЕ)

съответно жалбоподателят и Правителството представят официални декларации, с които приемат приятелско споразумение.

ФАКТИТЕ

7. На 6 юни 1990 г. две умствено изостанали момичета са изнасилени няколко пъти в гр. Пазарджик.

8. На следващия ден, 7 юни 1990 г., е образувано предварително разследване срещу неизвестен извършител. На 12 октомври 1990 г. Пазарджишката окръжна прокуратура спира разследването, тъй като пострадалите не могат да съдействат при идентифицирането на извършителите или на местата, където са извършени престъпленията.

9. Предварителното разследване е възобновено на 12 ноември 1990 г. срещу жалбоподателя и други две лица (наричани по-долу за краткост другите обвиняеми).

10. На 28 февруари 1994 г. жалбоподателят е обвинен в това, че заедно с другите обвиняеми е изнасилвил двете момичета.

11. На неуточнена дата и друго лице е обвинено в това, че заедно с жалбоподателя и другите обвиняеми е изнасило двете момичета.

12. На 21 юли 1994 г. в Пазарджишкия окръжен съд е внесен обвинителен акт за изнасилване срещу жалбоподателя и другите обвиняеми, който е изменен през 2003 г. след по-нататъшно разследване.

13. Пазарджишкият окръжен съд провежда две заседания съответно на 24 март и 23 април 2004 г. и двете са отложени заради нередовно призоваване на страни или на пострадалите.

14. На неуточнена дата наказателното производство е прекратено, тъй като давността за наказателно преследване е изтекла.

ПРАВОТО

15. На 4 юли 2007 г. Съдът получи следната декларация, подписана от адвоката на жалбоподателя:

“Аз, Валери Стоянов Стоянов, адвокат, декларирам, че Правителството на Република България е готово да изплати *ex gratia* сумата от 11 250 евро на г-н Иван Мирославов Иванов с цел постигане на приятелско споразумение по гореспоменатото дело, висящо пред Европейския съд по правата на човека.

10 500 евро от тази сума представляват обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, 750 евро са за възстановяване на разходи и разноски, сумите се изплащат в български левове по курса към деня на плащане и не включват данъците, които биха могли да бъдат наложени. Тези суми подлежат

на плащане в рамките на три месеца от датата на съобщаване на решението на Съда по чл. 39 от Европейската конвенция за правата на човека, като 10 500 евро ще бъдат изплатени на г-н Иван Мирославов Иванов и 750 евро ще бъдат преведени директно в сметката на адвоката му г-н Валери Стоянов Стоянов. От изтичането на упоменатия по-горе тримесечен срок до плащането се дължи проста лихва върху горепосочените суми в размер равен на пределната ставка по заеми на Европейската централна банка, към която се добавят три процентни пункта.

Приемам това предложение и се отказвам от всякакви по-нататъшни претенции спрямо Република България въз основа на фактите в жалбата. Декларирам, че настоящото представлява окончателно разрешаване на случая.

Настоящата декларация се прави в контекста на приятелското споразумение, постигнато между Правителството и жалбоподателя.

Поемам също така задължението да не отправям искане за отнасяне на делото в Голямата камера съгласно чл. 43 § 1 от Конвенцията след постановяването на решението на Съда.”

16. На 14 ноември 2007 г. Съдът получи следната декларация от Правителството, одобрена от Министерския съвет на Република България с решение от 8 ноември 2007 г. и подписана от правителствения агент г-жа М. Коцева от Министерството на правосъдието:

“С настоящото Правителството на Република България предлага да изплати *ex gratia* сумата от 11 250 евро на г-н Иван Мирославов Иванов с цел постигане на приятелско споразумение по гореспоменатото дело, висящо пред Европейския съд по правата на човека.

10 500 евро от тази сума представляват обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, 750 евро са за възстановяване на разходи и разноски, сумите се изплащат в български левове по курса към деня на плащане и не включват данъците, които биха могли да бъдат наложени. Тези суми подлежат на плащане в рамките на три месеца от датата на съобщаване на решението на Съда по чл. 39 от Европейската конвенция за правата на човека, като 10 500 евро ще бъдат изплатени на г-н Иван Мирославов Иванов и 750 евро ще бъдат преведени директно в сметката на адвоката му г-н Валери Стоянов Стоянов. Ако тези суми не бъдат платени в рамките на упоменатия по-горе тримесечен срок, Правителството се ангажира да плаща проста лихва върху тях от изтичането на срока до плащането в размер равен на пределната ставка по заеми на Европейската централна банка, към която се добавят три процентни пункта. Плащането представлява окончателно разрешаване на случая.

Правителството поема и задължението да не отправя искане за отнасяне на делото в Голямата камера съгласно чл. 43 § 1 от Конвенцията.”

17. Съдът отбелязва приятелското споразумение, постигнато между страните (чл. 39 от Конвенцията). Той е убеден, че споразумението се основава на зачитане на човешките права, както са определени в Конвенцията и в нейните Протоколи, и не намира по-нататъшни причини от сферата на публичната политика, за да продължи да

4 РЕШЕНИЕ ПО ДЕЛОТО ИВАН ИВАНОВ СРЕЩУ БЪЛГАРИЯ (ПРИЯТЕЛСКО
СПОРАЗУМЕНИЕ)

разглежда жалбата (чл. 37 § 1 *in fine* от Конвенцията и чл. 62 § 3 от Правилника на Съда).

18. С оглед на горепосоченото, делото се заличава от списъка.

ПО ТЕЗИ СЪОБРАЖЕНИЯ СЪДЪТ ЕДИНОДУШНО

1. *Решава* да заличи жалбата от своя списък;
2. *Отбелязва* ангажимента на страните да не отправят искания за отнасяне на делото в Голямата камера.

Изготвено на английски език и съобщено писмено на 10 януари 2008 г., в съответствие с член 77, §§ 2 и 3 от Правилника на Съда.

Клаудия Вестердик
Секретар

Пер Лоренцен
Председател